

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljaliti pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

TELEFON št. 201.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2:50.

Upravištvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9.

Za oglaš

se plačuje od čveterostolpne peti vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških tržnicah.

St. 89.

V Gorici, v torek dne 5. novembra 1912.

Leto XIII.

Mi gremo naprej...

Od davnih dni velikomoravskega kneza Svetopolka sem že leži nad Slovani bajé prokletstvo razdora in nesloge. Nikdar bajé niso bili edini v odločilnem trenutku, vedno se je dobil med njimi kdo, ki ni ostal zvest dani besedi. In tako niso bili zmožni vstanoviti večjega kraljestva in če so ga, je kmalu razpadlo. Legenda o onih treh šibah, ki se skupno ne dajo zlomiti, vsaka posamezna se pa ne ubrani nasprotni sili, ta legenda za slovenske narode v resnici ni brez podlage. Prav v resnici je bila naša nesloga dosti kriva, da se nismo bolje okrepili tekom stoletij, da nismo dosegli več v številu narodov kot smo. In recimo: naša culpa — res smo dosti grešili. Ako bi ne bilo naše znane živlavosti, naše čudovite vstrajnosti, tedaj bi nas bili sovražniki že pozobali. Če pogledamo samo nase, na Slovence, vidimo, da je temu res tako. Historične meje dežel nas cepijo na več provinc, na več držav. Še vseh skupaj nas ni ravno dosti, kaj šele ko smo tako razkosani po posameznih deželah, da nas posebič lahko vsak vstrahuje. In vendar! Niso nas še pozobali, niso nas ugnali v kozji rog, kar kaže, da smo trden in žilav narod, krepak na zunaj in krepak po svoji nrávni in duševni moči. Kajti le tak zdrav in močan narod se je lahko ohranil stoletja in stoletja, drugače bi nas že ne bilo več na tem svetu. Vsi viharji, vse sile naših sovražnikov nas niso strle, kar je očitno znamenje naše moči a tudi znamenje, da ima naš narod v prav veliki meri pravico do obstanka, do veljave, kakor mu po njegovih moči in kulturni višini pristojna, naj potem ljubljanski profesor govori tako ali tako. Mi smo kot taki že dosej bili prav dobro organizirano politično telo, ideja S. L. S. prepleta naš narod po ogromni večini in pričakovati je bilo, da ta ideja ne bo ostala neplodna, mrtva, ampak, da bo šla dalje in dalje in iskala novih torišč, novih ciljev. Vsa politično telo mora gledati na to, da se vedno bolj in bolj okrepi, da pridobi na svoji politični in tudi materialni moči, kajti le na ta način se pokaže, ali je sposobno za življenje ali ne. Ako v tem

boju za moč podleže, potem je stvar sama ob sebi že dokazana kot ničevna, vsakega razmotrivanja neuredna. Ako pa se kako politično telo krepko razvija in pridobiva vedno širših tal, tedaj je to znak moči, krepkosti in svežosti, ki ga prevladuje. In tako politično moč je pokazala S. L. S. s svojim najnovejšim korakom.

O združenju s hrvaškim narodom so sanjali že davni ilirski poeti in govorili, na to združenje se je popilo že nebroj steklenic šampanjca, a dalje se ni prišlo. O kaki realni, resni zvezi, ki bi na zunaj nekaj pomenila do danes prav za prav ne moremo govoriti. Glavni zastopniki zvezne ideje so bili več časa naši prosluli liberalci, ki pa niso storili v tem oziru nič. Kakor so se bali pri nas doma storiti korak med ljudstvo, tako se tudi niso vezali s hrvaškim ljudstvom, ampak s par hrvaškimi škrieci, katerih hrvaški narod še poznal ni. **Za ljudstvo liberalizem ni storil nikdar nič, ker se je bal ljudstva;** zato pa tudi naše ljudstvo gre čisto mirno preko liberalnih gospodov in svojo politiko odločuje samo po svojih zastopnikih, ki se ne boje stisniti roke kmetovalcu in oraču.

Tako je bilo hrvaško-slovensko vprašanje skoro do zadnjih dni. Bati se je bilo že, da se stara legenda o neslogi zares vresniči in da se jugoslovanski narodi nikdar ne bodo našli. Težko bi se bili, ako bi jih bili zastopali frakarij liberalnega kova, ki niso poznali ljudstva, ampak le svoj mandat. Hvala Bogu, tempora mutantur — časi se spreminjajo in pri nas so se prav temeljito spremenili. Liberalni gospodi je odzvonilo in začela se je tudi pri nas že enkrat prava ljudska politika, ki ji je prvi in edini smoter ljudska blaginja. »Vse mora voditi delotvorna ljubezen do skupne domovine«, je dejal voditelj S. L. S. dr. Šusteršič na ljubljanskem zborovanju in po tem se bomo slej kot prej ravnali.

Ljubezen do domovine, do ljudstva je bila vedno živa v naših voditeljih. Zato so želeli in hrepeneli po tem, da bi se naš narod tudi politično pospel do večje veljave in moči. Toda kaj moremo sami, kaj smo mi četudi krepki in žilavi proti tolikim nasprotnikom. In tako smo

iskali zaveznike v svojih bratih Hrvatih, katerih je po številu več, a jih danee tare tudi nebroj krivic in gorja, ki ga narod ni zaslužil. In dobili smo jih. Tudi pri Hrvatih imajo več strank, več političnih frakcij, a najmočnejši so pravaši, to je zastopniki stranke prava, ki je skoro isto kot pri nas S. L. S. Voditelji obeh teh močnih ljudskih strank so spoznali, da bi bilo skupno delo najprijetnejše za obo narod, ki sta si tako blizo in tako sorodna, da izginejo vsi tehtnejši ugovori proti kulturni in politični združitvi. Ljudstvo naše in hrvaško si je celo bolj sorodno kot bi kdo mislil, ki ne pozna narodnega življenja in čustvovanja. Po jeziku smo si bratje, po duši tudi, kaj naj nas še loči, kaj naj nas še drži narazen? Kako velik je razloček med govorom nemškega Tirolca in Berlince, ali pa Benečana in Sicilijanca! Tako velik je ta razloček, da se v časi sploh ne razumejo; in vendar se čutijo kot en narod, eno telo, ena duša. Mi pa Hrvate razumemo čisto brez vsake najmanjše težave, malenkostne so razlike in skoro ničeve. Značilno je, da se še najbolj brez vseh težkoč razumeta naš in pa hrvaški seljak. Priprosti narod se razume in čuti se kot eno telo, kajti v večih krajih sem slišal trditi slovenskega kmetiča, da Hrvat govori pravzaprav najlepše »slovensko«.

Kri ni voda, narod naš se čuti od nekdanj sorodnega s Hrvati. Na Dolenjskem in v Slovenskih Goricah na Štajerskem se govori že skoro čista hrvaščina. Tu so tedaj elementarne vezi, naravne sile, ki so nekako spale. Sedaj so vzbujene; kjer še niso, jih je treba prebuditi popolnoma, da bo narod povsod vedel, da smo mi in Hrvati eno telo.

Še velika je bodočnost, ki nas čaka. Tudi slovanski narodi morajo priti do svoje veljave, tudi oni morajo pokazati, kaj so in kaj zmorejo. Ljudstvo, ki ni nikdar nastopilo skrajnega boja za obstanek, ni uredno pravega življenja. Plašljivci in strahopetci niso zreli za kulturna dejanja. Zdi se, kakor bi historija o slovanski neslogi počasi izgubila svoja tla. Doli na Balkanu se družijo dni Srb z Bolgarom in skupno gresta v boj na sovražnika. Eden za drugega,

brat za brata, to je sedaj jugoslovansko geslo. Bratje naši bojujejo boj na življenje in smrt in prelivajo kri za krst častni in zlato svobodo. Krepko so se postavili Turku v bran in barbarska sablja se krha in krše ob znamenje križa. Sloga in edinost je nastopila med Srbi in Bolgari in ta jih dela močne...

Tudi mi gremo naprej! Ne sicer z mečem in puško, a korakamo vendar skupno v obrambo svojih pravic. Tudi nas bo sloga ojačila, okrepila in osrčila. Mi in bratje Hrvatje gremo kot en moč, pod eno zastavo! Mi se ne bijemo za nove zemlje, za dežele; tega nam ni treba. Mi hočemo le v naši državi, v svojem domu imeti, kar nam pritiče. — Nič več kot drugi narodi, ampak tudi ne manj. **V okrilju ljubljene našega vladarja, v okrilju naše Avstrije je naš dom in naša bodočnost.** Neštetokrat smo pokazali na bojiščih svoje junaštvo in svojo zvestobo, pokazali smo tudi, da smo kulturno zmožni in delujoči. S Hrvati smo se bili v turških vojskah za domovino, z njimi v slogi in skupnosti hočemo delati za kulturni in politični napredek. V Ljubljani je bil storjen odločilen korak in 20. oktobra je za nas zgodovinski dan. Sedaj nismo več sami, sedaj smo z brati Hrvati tudi politično ena skupna organizacija. Tako gremo mi naprej, napredujemo. Korak za korakom dalje za splošno blaginjo hrvaško-slovenskega ljudstva.

Dopisi.

Iz Sovodenj. »Kmečko-delavska hranilnica in posojilnica v Sovodnjah« je imela minulo nedeljo svoj redni letni občni zbor, katerega se je udeležilo zadostno število članov. Iz rač. sklepa posnamemo, da je imela posojilnica koncem l. 1911. 89 članov. Med letom ni nihče odstopil, pač pa je pristopilo nanovo 10 članov. Prometa je imela 51.349,15 K. Čistega dobička je bilo 169,35 K. Rezervni zaklad je znašal 586,41 K. — Na občnem zboru je načelnik posojilnice g. Franc Rojce govoril o pomenu kmečkih posojilnic, o njih varnosti in o njih dobrotah, ki nudijo tistim, ki se zatečejo v njih okrilje. Dokazoval je lažljivost nasprotnikov, ki trosijo o naših posojilnicah besede, ki ne odgovarjajo resnici. — Potem je govoril načelnik nadzorstva g. L. Lukežič o kmečkem denarju, ki naj se nalaga izključno v domače kmečke posojilnice ter dokazoval nevarnost, ki preti posebno velikim bankam, ki so dale ogromne kredite v razne tovarne, ki pa vsled sedanje vojske na Balkanu strahovito trpe in se je bati vsled tega najhujšega. Potem ko je govoril še g. J. Pelicon iz Rubij ter rekel, da naša posojilnica je boljše kakor nekatere goriške slovenske ali laške banke ter navduševal člane k širjenju združne misli, se je lepo zborovanje končalo.

Iz Tomaja. Gospodinjška šola v »Elizabetišču« je končala minule dni svoj četrti tečaj s prav dobrim vspehom. Učenk, ki so obiskovale to šolo je bilo v preteklem šolskem letu 20. Peti tečaj se je pričel danes 4. novembra, za katerega se je oglašilo lepo število deklet. Sicer se sprejmejo še druga dekleta, ako se oglasijo v kratkem času. — Tečaj v naši gospodinjški šoli je celoleten in se gojenke nauče vsega potrebnega, kar mora znati dobra gospodinja.

Čez Kosovo polje.

Odlomek srbski: E. Čakra l. 1862.

I.

Bilo je l. 1737. Avstrija je tedaj vodila krščansko politiko na vzhodu, na njenih zastavah se je vil častni križ. Princ lotrinški je vdrl s pomožno nemško vojsko v nekdanje gnezdo Dušanovega carstva. Njegova rezerva se je približala srbskemu kremlju (gradu) Prištini, desno krilo pod feldmaršalom Sekendorfo je ležalo pod Nišem, a levo pod generalom Lentulusom je prišlo celo do Prizrena.

V avstrijski vojski je bilo več kot polovica ogrskih Srbov. Ti so bili vodniki avstrijske vojske, vodili so jo čez soteske in prelaze, pa napadali Turke, ljute sovraage. Mislili so, da se dvigne iznova srbska država...

Ko si je bila avstrijska vojska s pomočjo srbskih prostovoljcev osvojila Užico, odšla je naravnost v Niš. Od onde je poslal feldmaršal Sekendorf pi-

smeni poziv cesarja Karla do pečskega patrijarha Arzenija IV. Ivanoviča, naj bi prišel v tabor na dogovor. Hotela ga je namreč Avstrija za se pridobiti, da bi se z njegovo pomočjo ves narod dvignil. —

Patrijarh, imenovan »modri-pobožni, pravični« je prišel iz svoje stolice Peči (Ipeka) pred Niš v spremstvu poglavarjev Kučev, Vasojevičev, Bratonošičev in Piperov. In dogovorili so se: da se srbska vojska združi s cesarsko in da udarijo skupaj na Turke v Novem Pazaru, Belem polju, Peči, Djakovici in Prizrenu. — Kar so Srbi obljubili, so tudi storili. Poleg mnogo manjših čet se zbere 7000 odbranih srbskih junakov v Sjenici, in tu so dolgo čakali avstrijske konjenike, ki jih je bil obljubil poslati feldmaršal iz Čečka. Ali ta nadeja se ni izpolnila. Ko so videli Srbi, da ne morejo več nazaj na dom, kjer so jih čakali krvoločni Turki, sklenejo, da udarijo sami na Belo polje proti Turku.

Bojna sreča se je nasmehnila jadrnim Srbom; hotela je s svojim varanjem zapeljati siromake še na tanjši led. Srbi

so pridrl zmagovalno preko Brodoreva do Krepolja, kjer so Turke dobro naklestili pa požigali vasi in razdirali mesta ter se tako maščevali za svoje muke v prejšnjih stoletjih. — Približali so se »Toplici« staremu bojišču, kjer je bil Milan Toplica razbil prvi Muratov napad. Opiti prošle slave so upali svetlejši bodočnosti. Nadkapitan Staniša Marković je držal Novi Pazar, ključ Bosne in Stare Srbije, ko je bil razgnal Turke iz okolice: Kapetan Nikola Vukasović je preletal z izbrano četo od Peči (Ipek) do Prištine in ni dal Turkom, da bi se bili kje vgnjezdili. Svobodni gorjani so udarili na Moravo, in niso pustili Turkom prebroditi je. Potrpti ponos in zlomljena zavest narodna sta se jela oholo dvigati in razvijati, blaga nada se je rajala v užaljenih srcih.

Ko je videl patrijarh razveseljeno srce poverjenega mu naroda in premislil česa se je lotil, in da ne more več nazaj, pa da se sam ne more boriti proti turški sili, je sklenil zopet opomniti feldmaršala na sklenjeni dogovor...

(Dalje pride.)

V celoletnem tečaju si gojenke pridobe toliko, da zamorejo voditi same gospodinjstvo, velike kmetije ali tudi boljše hiše. — Stariši, ne zamudite lepe prilike. Kolikor ženska zna, toliko velja!

X.

Politični pregled.

Cesar v Budimpešti.

Včeraj ob 12. uri in 45 min. se je podal cesar z Dunaja v Budimpešto, da otvori tamošnje delegacijsko zasedanje.

Delegacije.

Danes začnejo v Budimpešti delegacije. Predsednik je grof Merfeldt, podpredsednik pa bivši predsednik posl. Dobernig. Jutri t. j. 6. bodo delegacije sprejete pri cesarju v Pešti. Pozdravil bo cesarja predsednik na kar bo cesar govoril svoj prestolni govor, ki obeta biti z ozirom na dogodke na Balkanu zelo važen in zanimiv. V sredo popoldan bo podal tudi grof Berchtold v odseku za zunanje zadeve svoj ekspozé, katerega pričakujejo vsi z veliko napestostjo. Gotovo je, da bo grof Berchtold začrtal smer naše zunanje politike v sedanjem važnem času. V četrtek bo zboroval vojni odsek, ki bo v par dneh rešil mornariško in vojno predlogo. — Okoli 13. t. m. se sestane tudi bosniški odsek in od 15. nov. dalje se bodo vršile plenarne seje delegacij, ki bodo končane tako okoli 23. t. m.

Ministerstvo zunanjih zadev ima letos precej več zahtev v skupnem proračunu kot navadno. Ustanoviti je treba več stalnih poslaniških mest v tujih državah, nekatera poslaništva je treba preurediti in izpopolniti itd. Vmes so nekatera važna mesta posebno z ozirom na naše izseljence, ki so prisiljeni iskati pomoči pri konzulih svoje države.

Delegacijama predloženi skupni budget za l. 1913 izkazuje 503.974.188 K skupne potrebsčine, ki je krita. Potrebsčine znašajo 22.477.000 K več kot l. 1912.

Vojaški list (Armee-Zeitung)

piše prav simpatično o zmagah naših bratov na Balkanu. Povdarja, da je turška armada v razsulu in nima nikake notranje ne zunanje moči. Bolgari in Srbi pa so polni navdušenja in imajo izborno disciplino.

Gospodarske koristi naj išče Avstrija.

na Balkanu tako trde v zadnjem času tudi nekateri nemški listi, ki so sicer svoj čas bili čisto drugačnih nazorov. Prej so hoteli tam doli vedno kaj drugega, najmanj pa iztrebitev Srbov, ki ležijo vsem tem nemškim gospodom kakor mōra v želodcu. Danes so razmere seveda nekoliko drugačne in ti preklicani Jugoslovani so Turka skoro popolnoma uničili. Sedaj je treba pisati drugače, kar je tudi sicer znak dobre politike. Čemu izgubljati besede še dalje, ko so vendar stvari tako jasne: Balkan naj dobe Balkanci, Avstrija pa naj si zasigura tam doli trdna tla za svojo trgovino. To pravimo tudi mi in diplomatje so zato tu, da nam te trgovske razmere zagotovijo in urede. Nemški listi namigujejo sedaj pa že nekako tako, kot bi oni bili že prej za te trgovske zveze, a mažarski magnatje tega niso pustili. Res je to, da Mažari niso dovolili nikdar pametne trgovske zveze s Srbijo, ker so se bali konkurence, a nič manj niso krivi Nemci in njih časopisje. Na gospodarsko korist so sploh malokdaj gledali z ozirom na Srbijo. Slovanske države na Balkanu so bile Nemcem in Mažarom le v zasmeh in šalo. Sedaj govore ti gospodje nekoliko drugače in prav je tako. Morda se bodo konečno tudi nemški časnikarji spametovali v tem oziru.

kovič s svojo brigado proti Skadru, tako da pospeši delo oblegovalcev tega mesta.

Djakovica še turška.

Med Peč-jo, ki je v črnogorskih rokah, in Prizren-om, v katerem so Srbi, leži mesto Djakovica, ki je še v turških rokah.

Skadar popolnoma blokiran.

Najnovejša uradna poročila pravijo, da operacije okolu Skadra ugodno napredujejo. V nedeljo so Črnogorci zasedli nekatere ugodne pozicije. Združile so se tudi predstraže obeh armad, tako da je Skader popolnoma blokiran.

Desno krilo generala Martinovića je dospelo do Lieš-a. Tam so Malisori ponudili generalu svoje sodelovanje.

Eksplodizija v Baru.

V Bar-u (Antivari) je zletela v zrak smodnišnica. Sumi se, da so jo zažgali turški jetniki, ki so bili obsojeni na smrt. Razun tega so aretirali še 16 Turkov, bivajočih v Baru.

Srbi.

Bitka pri Kumanovu.

Bitka na Kumanovu je bila strahovito krvava. Srbi so imeli 400 mrtvih in 2000 ranjenih, od teh 400 težko; Turki pa 6000 mrtvih in so ostavili na bojišču vso artiljerijo. Od Kumanova do Velesa so Srbi Turkom vzeli 271 Kurpovih brzostrelnih topov in veliko municije.

Prodiranje Srbov.

Močni srbski oddelki marširajo čez Kosovo polje proti jugu. Gre za tiste srbske oddelke, ki so se borili v Sandžaku in ki zdaj marširajo čez Kačanik in Skoplje, da ojačijo glavno srbsko armado, ki se pripravlja, da udari na Solun in da se združi z grško armado.

Srbska armada, ki zasleduje poraženo Zekijevo armado, je zasedla Tetovo. Ta armada prodira proti Bitolju, kamor beže Turki, med tem ko prodira proti Serviji tudi močen oddelek grške armade. Pred Bitoljem je torej nastavljena srbsko-grška past za Turke.

Turške grozovitosti.

Uradno se poroča iz Beograda, da so Turki, ko so bežali, obešali po vaseh kristjane na drevesa in pod njimi zakurili.

Zavzetje Prizrena.

Prizren je bil zavzet 29. minulega m. z napadom. Turki so bili popolnoma potolčeni in beže v največjem neredu. Od Mitrovice do Prištine so se vsa sela na levi strani železniške proge s Prištenom vred predala. Zaplenila se je ogromna množina jestvin in municije. 50 Turkov je bilo vjetih in prepeljanih v Niš.

Srbija anektirala del sandžaka Novipazar.

Srbska vlada je že proglasila aneksijo dela novopazarskega sandžaka in sicer mitroviškega okraja. Brzobjavke iz Mitrovice nosijo že označbo: Mitrovića, kraljestvo srbsko, provinca Novipazar.

Aneksija Stare Srbije.

Srbski zunanji minister namerava počakati se par zmag srbskega orožja ter potem sklicati izredno sejo skušćine v Skoplju. V tej seji se bo proglasila aneksija Stare Srbije.

Srbska armada na potu proti Odrinu.

Srbski general Stepanović se nahaja z večjim delom druge srbske armade na potu proti Odrinu, kjer hoče podpirati tam se nahajajoče Bolgare.

Bolga.

Turški poraz pri Lule-Burgasu.

Glasom v Konstanco došlih vesti se turška armada na celi črti umika. Bitka se je vršila sledeče: Bulgari so s 50.000 mož močno kolono prodirali iz Dimotike, enako močna kolona je prodirala z višav v Ergenovo dolino, gros armade pa proti Bunar Hissarju. Turki so v nedeljo stali še na črti Lule Burgas —

Bunar Hissar. V ponedeljek so se morali že umakniti na črto Lule Burgas — Viza. Potem so se cel terek pri Vizi na vzhodnem krilu zelo trdno držali, a proti večeru so bili tudi iz Vize vrženi v Saratepe. Nato so bili pregnani tudi iz Lule Burgasa. — Odrin je od ponedeljka dalje od vseh strani cerniran.

Izgube Turkov pri Lule-Burgasu.

Rimski »Tribuni« se poroča iz Stare Zagore, da so Turki izgubili v bitki pri Lule-Burgasu 15.000 mož. Bulgari so imeli velikansk plen. Po drugih poročilih pa 40.000(?) mož.

Turški poskus izkrcanja vojaštva odbit.

V petek ponoči so skušali Turki izkrcati pri Midiji ob Črnem morju 20.000 mož ter jih poslati proti levemu krilu Bolgarov, ki so se bojevali pri Lule-Burgasu. Vojništvo je bilo že na kopnem in je pričelo že korakati proti jugu, kar jim zadoni na uho oglašujoči »Hurra!« Bolgarov. Nastal je ljut boj moža ob možu. Toda presenečenje Turkov je bilo tako, da so se morali umakniti. Na bojnem polju leži vse polno mrličev. Bolgari so namreč iz zasede opazovali izkrcavanje Turkov in jih pustili vse na kopno. Ko je prišel čas so jih od več strani napadli in premagali. — Če bi se bilo Turkom posrečilo s tako številnim oddelkom navaliti levo krilo Bolgarov, bi to znalo biti za poslednje osodepolno.

Bolgarska četa uničila vodne rezervoirje za Carigrad.

»Corriere della sera« poroča, da se je močna macedonsko-bolgarska četa izkrcala pri vasi Karaburun ter se od tam podala do približno 20 km od Čataldže nahajajočih se rezervoirjev za vodo Carigrada, katere je uničila.

Namere Bolgarov.

Bolgari prodirajo z neverjetno hitrostjo proti Carigradu. Nahajajo se že skoro pri carigraskih utrdbah, kamor se zatekajo bežeči Turki.

Bolgari ne bodo mirovali, dokler se jim ne posreči popolnoma premagati Turka. Oni nameravajo zavzeti Carigrad ter se še-le tam pričeti pogajati za mir. Obleganje Carigrada pa bode trajalo najbrže več časa.

Grki.

Preveza v grških rokah.

Pomorsko mesto Preveza je minole dni kapituliralo.

Prodiranje Grkov.

Tudi Grki prodirajo na vsej črti zmagonosno proti severu. Na potu proti Bitolju so že dospeli do Kastorie. Vshodna armada je dosegla mesta Vodena, Jenidže in Topsisin. Tako se sedaj nahajajo tik pred Solunom.

Skupna akcija.

Grki se bodo na več krajih združili s Srbi in Bolgari. Najprej se bo vršila združitev najbrže zapadno od Soluna s Srbi in z Bolgari. Ta kolona bo potem skupno delovala proti Solunu. Drugi del grške armade pa se bo združil pri Bitolju. V Bitolju mora biti zbrana velika turška moč, kajti vse iz severa in juga zbežale turške čete so se obrnile na to stran. Zato je pričakovati, da se bo bila odločilna bitka na zapadnem bojišču okolu Bitolja.

Grška blokada Jonijskega morja.

Grška vlada je proglasila blokado Jonijskega morja in naznanila, da bo zaplenila vse ladije, ki dovažajo vojne potrebsčine za Turčijo.

Grško vojno brodovje.

Grki so zasedli otoke Tasos, Imbros in Strati ter razobesili na njih grško zastavo. Grška flota baje blokira tudi Dardanele.

Tural.

Splošno umikanje Turkov.

Na vsej črti so bili Turki dosedaj že nazaj potlačeni. Najhujše se jim pa godi v boju z Bolgari. Po padcu Lozengrada se neprenehoma umikajo proti Carigradu. Zadnja bitka pri Lule-Burgasu jim je vzela zadnjo moč. Iskati morajo zavetja v carigraskih trdnjavah pri Ča-

Vojna na Balkanu.

Bolgari pred Carigradom. — Grki pred Solunom.

Splošnosti.

Balkan tvori že od nekdanj za vso kultivirano Evropo sramotni madež, katerega se ni dalo drugače izčistiti kot se to sedaj godi. Skoro vse evropske velesile so z mirnim očesom gledale, kako se tam vršijo krvoprelitja, požigi in druge grozovitosti in so molčale — da so le imele od vladajočih razmer svoj dobiček. Turku se niso upale stopiti na prste, ker bi sicer zgubile vse one trgovske in druge gospodarske ugodnosti, ki jih je Turčija nudila, samo da je smela stati z eno nogo v Evropi. Pri tem so pa trpeli krščanski podaniki v Turčiji; kajti Evropa ni hotela slišati njih ječanja in stokanja. In še danes bi čutili ti narodi turški jarem, da se niso ojunčili njih krvni sorodniki v bližnjih malih državicah ter jim priskočili z velikimi žrtvami na pomoč. Res, je Rusija s svojo naklonjenostjo te junake osvoboditelje za kulisami vodila in podpirala; toda tudi ona ni tega storila brez posebnega namena. Da bi ne imela pri svojem delu nobenih ovir, zagotovila si je neumeščavanje na Balkanu najbolj interesirane velesile, t. j. Avstrije.

Kako sta se Berchtold in Sasonov pogodila, se natančno ne ve; ali po aspiracijah obeh držav na Balkanu se da sklepati približno sledeče: Obe državi ne bodete motili balkanskih narodov v njihovem osvobodilnem boju. Rusija bo marveč kolikor mogoče podpirala svoje varovance na jugu. Avstrija mora počakati na izid tega podjetja in plačilo za nje nevtralnost ne izostane. Tako se je krvavi ples začel. Dobra godba topov balkanske zveze je zavrtela Turka do Carigrada in Soluna. V teh dveh mestih pa bodo morale balkanske države plačati mešetarijo Avstriji in Rusiji. Rusi dobe prosto pot skozi Dardanele, Avstrija pa svojo železnico do Soluna. Tako približno je bilo menda domenjeno

in mislimo, da se nismo zmotili za mnogo.

Splošni pregled po bojišču.

Skoro neverjetno se je zdelo, da se bo dala Turčija tako hitro poraziti. Na vshodnem in glavnem bojišču stoje Bolgari že skoro tik pred vratmi Carigrada. Edino še Odrin se hudo brani. V Makedoniji prodirajo s severa Srbi vedno bolj proti jugu in kmalu se bodo v Bitolju združili z Grki. Grki neprestano prodirajo proti severu. Desna grška armada stoji že pred Solunom. Druga armada pa prodira proti Bitolju. Skader je obkoljen od Črnogorcev in se hrabro a brezupno brani.

Črnogorci.

Obleganje Skadra.

Na jugu so Črnogorci že v posesti vseh važnih pozicij pred Skadrom ter neprestano obstreljujejo skadrške trdnjave, v katerih se Turki branijo kpt besni. Vshodna črnogorska armada pa je naletela na ljut odpor na potu proti Skadru. Pri Vraki je nastala bitka, v kateri je bilo mnogo mrtvih in ranjenec. Po tej bitki so prepeljali v Virpazar 400 ranjencev.

Skadar gori.

Iz Cetinja poročajo, da gori Skadar. Ljudstvo se zateka v katoliške cerkve. Vsak čas se pričakuje padec Skadra, ker so razmere nevzdržljive.

Samostan Dečani zavzet.

Brigada generala Vasojević je po dolgem boju zavzela samostan Dečani, v katerem so se bili utaborili Turki. Turki so imeli 60 mrtvih in 80 ranjenih. Od tu se bombardira Skadar s težkimi topovi.

General Živković na poti proti Skadru.

Iz Peč-i, katero so zavzeli Črnogorci minole dni, se je napotil general Živ-

taldži. Turške čete so tako razkropljene, da je težko, da se v tej vojski še kdaj združijo. Pred Srbi bežeči Turki so se deloma obrnili proti Bitolju, deloma proti Solunu in deloma proti Sere-su. Vmes vseh turških oddelkov se nahajajo močni oddelki vojakov balkanske zveze.

Položaj v Carigradu.

Carigradu preti revolucija. Ne samo kristjani niso varni svojega imetja in življenja, marveč se tudi moslimanski prebivalci turškega glavnega mesta boje lastnih vojakov. Poslaniki so o tem obvestili velesile.

Velesile intervenirajo.

Velesile so vprašale Turčijo za dovoljenje, da sme od vsake države po ena ladija skozi Dardanele v bližino Carigrada, da tam ščitijo svoje podanike.

Evropska konferenca.

Francoski minister za zunanje zadeve je napravil velesilam predlog, naj se skliče konferenca, ki bi se pečala z mirovnim vprašanjem. Toda večina velesil se ni s tem strinjala. Balkansko zvezo so diplomatije baje tudi vprašali, kako stališče zavzema napram temu vprašanju. Bolgarija je odgovorila, da se bojuje do zadnjega, neče biti polovičarska.

Turčija

je naprosila Angleško, naj posreduje, da se doseže vsaj premirje; ravno tako prošnjo je dobila Nemčija. Listi so polni diplomatskih pogovorov in kombinacij; vsa stvar pa najbrže nima nobene realne podlage, kakor je to bilo tudi v tripoliški vojski, v kateri so listi 9 mesecev sklepali mir, dokler se v resnici ni sklenil.

Darovi.

Za »Šolski Dom«:

so plačali predsedništvu: dr. Franc Žigon, profesor bogoslovja 30 K; Anton Koren, trgovec 24 K; dr. Marij Pascoletto, c. kr. notar 10 K; Ludovik Premrou, inšpektor južne železnice v p. 3 K; I. Mastnak, profesor 1 K 30 h; Radoslav Marzidovšek, vojaški kurat v p. 10 K; dr. Franc Kos, šolski svetnik 15 K; dr. Hilarij Zorn, šolski svetnik 20 K; Ana Cigoj, trgovka 5 K; Ivan Rešič, vodja in katehet 4 K; Ivan Glešič, gostilničar 12 K; dr. B. Pikel, zobozdravnik 30 K; Karol Draščik, pekovski mojster 5 K; Ivan Pirjevec, računski ravnatelj v p. 20 K; L. F. P. 10 K; Alfred grof Coronini 20 K; dr. Anton Tušar, dvorni svetnik v p. 20 K; A. J. v Gorici 3 K; dr. Peter Defranceschi, zdravnik 20 K; Pregrad in Černetič, trgovca 5 K; dr. Ernest Dereani, zdravnik 10 K; Anton Pečenko, trgovec 5 K; Anton Kuštrin, trgovec 2 K; dr. I. Bezjak, ravnatelj 2 K; podružnica ljubljanske kreditne banke v Gorici 20 K; Josipovič v Gorici 10 K; Fran Sivec, vadnični učitelj 30 K; dr. Josip Srebernič, prof. bogosl. 2 K; J. Potočnik, pečar 1 K; Andr. Fajt, pekovski mojster 1 K; P. Š. 1 K; F. L. 4 K; M. G. 4 K; Josip Mozetič, zidarski mojster 2 K; Alojzij Poberaj 2 K; dr. Puc, odvetnik 5 K; dr. Levpuškeca pisarna 2 K; I. St. 3 K; Janez Lukežič, kanonik 10 K; dr. Karol Podgornik, odvetnik 12 K; Albert Tušar, trgovec 2 K; Ljudmila Braunizer, posestnica 2 K; Anton Skubin, vadnični učitelj v p. 3 K; Marija Fistrovec 2 K.

Mesečnino za september so plačali: Ivančič in Kurinčič, trgovca 2 K; Anton Fras, šolski svetnik 5 K; Ant. Breščak, trgovec 2 K; Gustav Novak, š. svetnik 2 K; Ivan Kokošar, župnik 3 K; Ivan Košnik, profesor 2 K; Franc Setničar, kancelist 2 K; Tomaž Sedlaček, upravitelj 1 K; Josip Fon, sodni svetnik 10 K; Franc Plohl, š. svetnik 3 K; Viktor Bežek, ravnatelj 5 K; dr. Karol Ozvald, profesor 1 K; Ivan Mercina, vadnični učitelj 3 K; dr. Ignac Kobal, stolni vikar 2 K; Pinter in Lenard, trgovca 2 K; dr. Ivan Eržen, zdravnik 2 K; dr. Josip

Pavlin, okrajni š. nadzornik 3 K; dr. Fran Pavletič, odvetnik 6 K; Ivan Kalin, deželni uradnik 2 K; Ivan Tabaj, profesor 2 K; dr. Ivan Bratina, knjižničar 1 K; Fran Bitežnik, vodja »Centralne posojilnice« 2 K; dr. Ivo Novak, odvetnik 3 K; Adolf Urbančič, mesar 1 K; Franc Finšgar, profesor 2 K; Anton Gvaiz, profesor 2 K; Milton Klavžar, živinorejski nadzornik 2 K; Karol Cigoj, deželni uradnik 3 K; dr. Peter Medvešek, odvetnik 2 K; dr. Josip Ličan, prof. bogoslovja 1 K; Anton Fon, trgovec 2 K; Olga Zajec, trgovka 2 K; Andrej Pervanje, zavarovalni agent 1 K; M. Anderwaldt, trgovka 2 K.

Dalje so plačali: Franc Uršič, učitelj na Žagi 10 K; dr. Andrej Pavlica, profesor bogoslovja, na račun ustanovnine sedmi obrok 20 K; Josip Medved, trgovec 50 K; Trgovsko-obrtno društvo v Gorici 20 K; ob poroki g. Ivančiča z g.no Metodo Pahor v Prvačini nabrala g.na Hvala 8 K 40 h.

Presrečna hvala vsem blagim dobrotnikom v imenu slovenske mladine, ki je pouka in podpore živo potrebna!

Došlo našemu upravništvu: Edv. Strekelj vik. v Vrtojbi 10 K.

Gospojnemu pomož. društvu Rudečega križa za Gorico in Gradiško

so došli doslej za pomožno akcijo avstrijske družbe Rudečega križa na korist ranjencev vseh na Balkanu vojujočih se narodov ti-le darovi: Bar. Josipina Bianchi 20 K, bar. Louisa Bianchi 5 K, bar. Maria Bianchi 5 K, M. I. P. 88 v, bar. Maria Ritter 4 K, bar. Karl Steininger 10 K, N. N. 62 v, Franc Pauletich 2 K, Ed. Marega 4 K, Jos. Pridiga 2 K, Ant. Mlekuš 1 K, Franc Mosetig 60 v, Humb. Culot 1 K, Karolina Pelizon 50 v, Avg. Čargo 10 K, Fr. Kodermac 5 K, Fr. Roje 2 K, Fr. Vuk 1 K, L. Reja 2 K, Leop. Pauletig 3 K; v Rubijah: Ivan Pelizon 1 K, Ant. Cijan 40 v, Gašp. Valentinčič 1 K, Peter Cijan 1 K, And. Cotič 1 K, Ant. Černic 60 v, Iv. Cotič 1.20 K, Vinc. Ferfolia 30 v, Jos. Pelizon 1 K, Iv. Ferligoj 40 v, Ivan Vižintin 1 K, Blas. Cijan 1 K, Ant. Cotič 20 v, Franc. Batistič 30 v, Pacif. Marizza 20 v, Fel. Cotič 10 v, Jos. Cijan 80 v, Jos. Pauletich 1 K, Franc Devetak 20 v, Urb. Gruden 1 K, Ant. Batistič 10 v, Ant. Visintin 10 v, Rud. Goršek 40 v, Ant. Moze-tič 50 v; Veteransko društvo Rubije-Sovodnje 5 K, bar. Louisa Ritter 10 K, služabniki bar. Ritter 2 K, grofica Karla Coronini 10 K. (Dalje prih.)

Domače in razne vesti.

Kardinal Kopp v Vratislavi v nemški Šleziji je hudo obsodil v nekem pismu razne politične zgagarje, ki se boje pravzaprav vsakega pozitivnega dela, a prodajajo svojo sitnost in modrost povsod prav na debelo. Kakor je znano, je oficijelna politična stranka nemških katoličanov centrum. Ti zgagarji (Quertreiber jih imenuje »Reichspost«) so nastopili povsod prav ostro proti politiki centroma in posebno napadali razne politične voditelje. Hoteli so vpeljati v Nemčijo neko novo »boljše« katoličanstvo, češ, da sedanja politična smer ni dovolj ostro začrtana. Napadali so v svojem novem listu »Katoliška Nemčija« ne le duhovnike, ampak tudi škofo starega kova in se pri tem celó drzno sklicevali na Rim in na papeža. Kardinal Kopp se je izjavil proti tem čisto nepotrebnim zgagarjem, a ni pomagalo nič. Nele da niso s svojimi pretiranimi novotarijami odnehali, ampak napadli so še kardinala Koppa; ki je pač znan vsemu katoliškemu svetu. Na ta napad je kardinal Kopp odgovoril v nekem pismu, katero je pisal uredništvu lista »Schlesische Volkszeitung«. V tem pismu pravi kardinal, da zelo obžaluje in ob enem graja pisavo lista »Katol. Nemčija«, ker naravnost sistematično napada zaslužne katoliške može. Ta obsodba velikega katoliškega moža je napravila med nemškimi katoličani velik vtis in upati je, da bodo sedaj razni zgagarji

opustili razširjevanje »boljšega« katoličanstva.

Kap je zadela vrtnarja poslopja, v katerem se nahaja glavna pošta, Sfriso, v petek popoldne. Bil je takoj mrtev. Zapušča mnogobrojno družino.

Mestni svet goriški je potrdil odlok municipija, s katerim se je odreklo »Slovenskemu sirotišču« v Gorici stavbeno dovoljenje. Proti temu sklepu se je društvo pritožilo pri deželnem odboru. Deželni odbor pa je ugodil pritožbi in razveljavil sklep mestnega sveta.

Žepni tatovi se sedaj klatijo po Gorici. V soboto so izmaknili nekemu gospodu listino, v kateri je bilo 200 K.

Tajna seja goriškega mestnega sveta. Tukajšnji list »Eco del Litorale« piše v svoji sobotni številki o neki tajni seji tukajšnjega mestnega sveta, ki bi se bila vršila v ponedeljek 28. t. m. zvečer. V ti seji bi bila na dnevnem redu kot edina točka neki odlok tržaškega namestništva, s katerim bi bilo zagroženo goriškemu mestnemu svetu, da se ga razpusti, ako se ne odzove nekemu prejšnjemu odloku, v katerem je bilo govora o treh mestnih uslužbencih. V petek popoldne pa je imel mestni svet drugo tajno sejo, v kateri je bilo sklenjeno, da se odpuste iz službe trije mestni uslužbenci. — Po mestu se govori, da je dal povod vsemu temu 20. september v Vidmu, katerega dne bi se bili nahajali tam omenjeni trije uslužbenci.

Smrtni padec vojaškega zrakoplovca na Velikih Rojah. Včeraj popoldne se je dogodila na tukajšnjem vojaškem zrakoplovnem vežbališču strašna nesreča s smrtnim izidom. Nadporočnik Aristid pl. Petrovič se je hotel po nekem vzletu v aeroplanu spustiti na Velikih Rojah na tla. Ko je bil kakih 60—70 m nad zemljo, pa se je motor iz neznanih vzrokov ustavil in zrakoplov je začel z veliko naglostjo padati. Zrakoplov je padel s tako silo na zemljo, da se je zaril vanjo. Zrakoplovca pa je vrglo iz aparata na zemljo, kjer je obležal nezvesten. Prvo pomoč mu je podal vojaški zdravnik, ki je konstatiral, da si je ponesrečenec razbil lobanjo. Prepeljali ga v vojaško bolnišnico, kjer je prišel okolo poludne še enkrat za malo časa k zavesti. Takrat so zdravniki imeli še malo upanja, da bo še mogoče rešiti mlado življenje. Toda zvečer je nadporočnik pl. Petrovič izdahnul. Ponesrečeni zrakoplovec je bil komaj pet dni pri zrakoplovnem oddelku in je baje še-le v drugič vzletel. — Pogreb bode jutri ob 4. uri pop.

Poprava pročelja cerkve sv. Ignacija. Kakor je znano, je pročelje cerkve sv. Ignacija na Travniku nekaj krasnega. Slišali smo večkrat tuje, ki so to pročelje občudovali. Z ob časa pa je mnogo pokvaril na omenjenem pročelju in zato so tudi tuji obžalovali, da se pročelje tako zanemarija. Zato nas pa prav veseli, da so se merodajni činitelji vendar enkrat ohrabрили ter da so sklenili pročelje popraviti. Z delom za napravo potrebnega odra se je že včeraj pričelo.

1000 K, dovoljenih od deželnega zbora za pomoč kolonom v nižini, se bo porabilo za nakup semenskega krompirja, ki se razdeli med potrebne kolone in podkolone po znižani ceni v letu 1913.

Dve težki telesni poškodb. 20letni Anton Kavčič iz Dornberga je dne 9. septembra s kolcem težko ranil na glavi Andreja Saksido tudi iz Dornberga. Minole dni se je moral vsled tega zago-varjati pred tukajšnjim okrožnim sodiščem. Dobil je tri mesece težke ječe.

Dne 14. avgusta t. l. je 46letni Ant. Humar iz Kala težko ranil Leopolda Lazarja. Zaradi tega je bil minole dni obsojen od tukajšnjega okrožnega sodišča na en teden ostrega zapor.

Za prirejanje prunelic. Deželni odbor je naprosil poljedelsko ministerstvo, da podeli primerno podporo v svrhu, da se napravijo pri tukajšnjem kmetijskem kemičnem poskuševališču poskusi glede

prirejanja prunelic; deželni odbor je pripravljen določiti v ta namen primer-no svoto iz deželnega zaloga.

Za razvoj sadjereje namerava deželni odbor urediti zbirko vzorcev sadja ter prirediti stalno sadno razstavo. Prosila se je tudi vlada za primerno podporo.

Volitev županstva v Vrtojbi se je izvršila v ponedeljek popoldne. Za župana je bil izzreban g. Koglot Ivan mlajši iz Dol. Vrtojbe. Starešini iz Gore-nje Vrtojbe in iz Bukovice so bili združeni za kandidata Ivana Lasiča, mesarja iz Gor. Vrtojbe. Starešini iz Dolnje Vrtojbe, katerih je polovica, so volili Ivana Koglot mlajšega. Ker sta dobila oba enako število glasov, je odločil žreb za poslednjega. Za podžupane so izvoljeni gg.: Angelj M r m o l j a iz Dol. Vrtojbe, K o d e r m a c Ivan iz Bukovice, M a r a ž Danjel iz Dol. Vrtojbe, L o c a t e l l i pl. Franc iz Dol Vrtojbe, M o z e t i č Anton iz Dol. Vrtojbe, L a s i č Ivan iz Gor. Vrtojbe, M i k l u š Rafael iz Bukovice in L a s i č Franc iz Gor. Vrtojbe.

Aretacija. Sempaško orožništvo je oddalo v tukajšnje preiskovalne zapore nekega Leopolda Topličar iz Oseka, ker je porezal drugim posestnikom več trt.

Smrt v cerkvi. V soboto je v tržaški cerkvi sv. Jušta malo pred začetkom pontifikalne sv. maše, ki se daruje vsako leto na dan sv. Jušta v ti cerkvi zadela kap cerkvenega ključarja in primarja v tržaški civilni bolnišnici dr. L o r e n z u t t i - j a. Prenesli so ga nezavestnega v zakristijo, kjer je kmalu potem umrl.

Umrli je danes ponoči v Trstu višji poštni stavbeni komisar g. Miroslav C r e p a z, ki je služboval pred časom tudi v Gorici. N. p. v m.!

Odlikovanje. Nj. Veličanstvo cesar je podelil predsedniku kranjske kmetijske družbe, državnemu poslancu g. Fr. P o v š e t u komturni križec Fran-Josi-povega reda.

Avstrijska vojna ladija zletela v zrak v solunski luki? Včeraj se je raznesla po Gorici vest, da je trčila avstrijska vojna ladija »Kaiserin Maria Theresia« v solunski luki ob mino ter da je zletela v zrak. Ta vest je popolnoma izmišljena.

Katastrofalni poraz avstrijske diplomacije glede balkanskega vprašanja poudarja tudi revija »Oesterreich-Ungarn«, ki zastopa naše konservativne kroge, kateri so se preje zbirali okoli »Vaterlanda«. »Oesterreich - Ungarn« svetuje naše diplomaciji, naj se sedaj v svojo osodo pametno uda in išče sporazuma z Rusijo in zmagovitimi balkanskimi narodi, katerim se cena njihovih zmag ne bo dala iztrgati.

Trst in Trident — v Italiji. Sicer se to nekam čudno sliši a vendar je res. Pred nami leži škatljica žveplenic, prepletena z najraznovrstnejšimi napisi in izreki. Te žveplenke izdaja »Il Circolo Trentino in Torino colla cooperazione della Trento-Trieste«. Na škatljicah teh žveplenic je narisana zemljevid Italije, našega Trsta, Istre in Tirolskega in rdeči rob nam pove, do kje sega ali pa — bodimo pravični — do kje bi morala segati posest matere Italije. Ta rdeči rob nam pove, da mati Italija poseduje — ali pa bi morala posedovati — naše Tirolsko, Goriško, Trst in Istro, pustivši nam Slovencem le gorenji Kras in pa Kranjsko. Na robu škatljice pa je prilepljena italijanska trikolora in na njem ti-skano med drugim: »Trento e Trieste sono in Italia« — ne še, pravimo mi. — Te žveplenice so močno razširjene v Italiji, in ako bi pogledali v žepe naših neodrešenih Italijanov, bi jih dobili notri. — Tako se torej navdušuje avstrijske Lahe za mater Italijo. Da pa ne bo šlo s to rečjo - namreč s priklopljenjem naših pokrajin k Italiji — tako lahko kakor so si Italijani priklopili Tripolitanijo, se razume samo ob sebi. Če pa naši Italijani niso zadovoljni živeti v Avstriji, jim je dano na prosto, da jo popihajo preko meje. Čim prej, tem boljše!

400 turških vojakov in 20 častnikov, ki so zapustili domovino ter se podali čez mejo v Bosno je dospelo v soboto na Dunaj. Tam so dobili vojaško menažo, katero so prav radi zaužili; bili so razstrgani in izstradani, da so se kar smilili. Z Dunaja se jih je poslalo začasno v Znojmo, kjer prebivajo vojaki v kosarnah, častnikom so se nakazala privatna stanovanja.

Za vojsko na Balkanu je naročenih v Zagrebu 100.000 parov opankov. Trgovsko-obrtna zbornica je pozvala na sestanek vse zagrebške opankarje, ki so obljubili, da izvrše delo v kolikor mogoče kratkem času. Ker je v Zagrebu s pomočniki in učenci vred 58 opankarjev in vsak dober delavec izvrši na dan do 12 parov, bo delo šlo gotovo prav hitro izpod rok.

PROSTOVOLJNA DRAŽBA.

V Šturijah hiš. št. 3 pri Ajdovščini se proda na javni dražbi v nedeljo dne 10. nov. in potem vse naslednje dni obleka, mobilija, raznovrstna hišna oprava in druga drobnina po pokojnem J. Defranceschi-ju.

Vabilo

k isrednemu občnemu zboru Kmečke in gospodarske zdruge na Gradišču, ki bode dne 17. novembra t. l. ob 10. uri dop. v šolski sobi. Dnevni red: 1. Likvidacija zdruge. 2. Volitev 2 članov v likvid. odbor. 3. Nasveti. K obilni udeležbi vabi odbor.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori

na voglu železniškega mosta

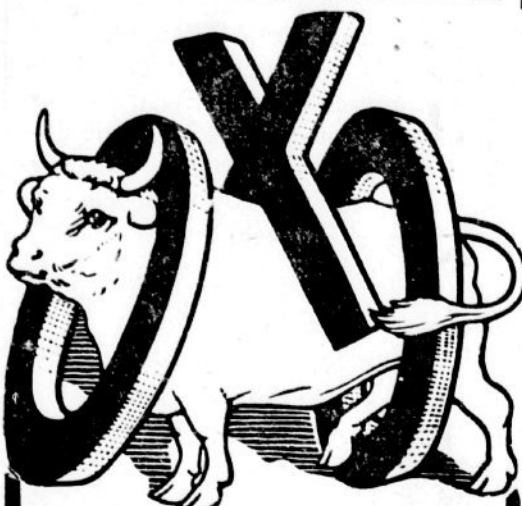
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko vsake vrste, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa, ima tudi vsake vrste grede, tramove 33 od 3—12 metrov dolge in 33 od 3—12 colov debele.

LOTERIJSKE ŠTEVILKE.

dne 31. oktobra.

Trst 75, 36, 40, 14, 79.

kocke za govejo juho

družbe **Liebig**

so kocke za izboljšanje kakovosti.

Njih fini, ne vsiljivi okus, ki izvira od uporabe najboljšega MESNEGA IZVLEČKA, jih odlikuje pred vsemi drugimi izdelki.

Cena **5** v komad.

Štev. 3170

E

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavil III. četrtletja, t. j. mesecev julija, avgusta in septembra 1912

začne v

poned., 2. decembra 1912,

ter se bo nadaljevala naslednje delavnike in sicer četrtke in ponedeljke od 9. ure zjutraj do 1. popoldne.

Dne 4., 7., 11., 14. in 18. decembra bodo od 10. do 12. ure predpoludne v dražbeni dvorani na ogled sl. občinstvu dragocena zastavila, ki se prodajo na naslednji dražbi.

V Gorici, 23. oktobra 1912.

Od ravnateljstva zastavljalnice.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v GORICI

ulica della Croce šte. 6.

Iv. Znidarčič & dr.

stav. tvrdka

v GORICI VIA MATTIOLI.

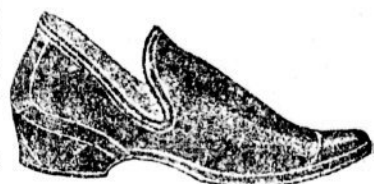
Izdeluje vsakovrtna načrte, stat. račune, sprejema stavbinska dela vseh vrst, izdeluje tudi Westfal-strope patent. v vseh avstrijskih mestih št. 27221. Izdeluje enodružinske hiše po sistemu votli blok, ki je najtrpežnejše zidovje, ki vzdržuje suha stanovanja, z vedno isto temperaturo. **Ceneje kakor vsi drugi sistemi.**

Gamaše, Galoše

J. DRUFOVKA

Gorica, Gosposka ul. 3

nasprofi Monta.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrnar in zlatar v Gorici ulica Morelli 12 odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

Goriška zveza

gospodarskih združenj in društev v Gorici registrovana zadruga z omejeno zavezo

posreduje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici, TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

ZAHVALA.

Podpisani se najtopleje zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so spremili našo nepozabno soprogo in mater, gospo

Marijo Kutin

v tako obilnem številu na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo preč. duhovščini in vsem onim, ki so obiskovali drago rajko za časa bolezni ter vsem onim, ki so nam izrazili svoje sožalje.

Za slučajno nedostavljena obvestila o smrti prosimo oprostjenja.

V Gorici, dne 5. novembra 1912.

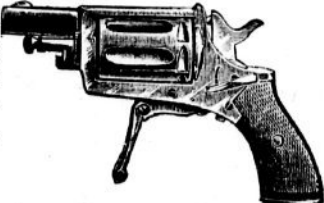
Žalujoči soprog in otroci.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v petek ob 7¹/₂ uri zj. v cerkvi Sv. Ignacija.

ORIGINAL VICTORIA

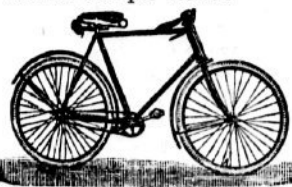
Kupujte samo dvo-kolesa „ALTENA“, francoske vrste, ki so najtrpežnejši in najboljši bod si za navadno rabo ali za dirke.

Šivalni stroji Original „Victoria“ so najpraktičnejši za vsako hišo. Isti služijo za vsakovrstno šivanje in šitkanje (vezenje). Stroj teče brezšumno in je jako trpežen. Puške, samokrese, slamo-reznice in vse v to stroko spadajoče predmete se dobi po tovarniški ceni pri tvrdki

Kerševani & Cuk,

GORICA — Stolni trg št. 9.

V nobeni škodelici

naj ne manjka pravega Franckovega kavinega pridatka on daje kavi slast, moč in lepo barvo. — Njega kakovost vsebuje: izdatnost, slastnost in nizko ceno. **Tovarna v Zagrebu.**